

เจ้าหนี้ยื่นฟ้องเป็นคดีแพ่งภายหลังวันที่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด แต่ยังไม่มีการโฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด การฟ้องคดีแพ่งดังกล่าวเป็นเหตุให้อายุความ สะดุดหยุดลงหรือไม่

ขณะเจ้าหนี้ยื่นฟ้องลูกหนี้ที่ ๓ เป็นคดีแพ่งต่อศาลจังหวัดร้อยเอ็ดเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เป็นระยะเวลาเพียง ๗ วัน นับแต่วันที่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ที่ ๓ เด็ดขาด ทั้งยังไม่มีการโฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาและหนังสือพิมพ์รายวัน อันเป็นการปฏิบัติตามบทบัญญัติ พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓ มาตรา ๒๘ แม้กระทั่งจนถึงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔ อันเป็นวันที่ศาลจังหวัดร้อยเอ็ดมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ที่ ๓ ชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ก็ยังไม่ได้มีการโฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ที่ ๓ เด็ดขาดไม่ว่า ในช่องทางใด โดยเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เพิ่งโฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ที่ ๓ เด็ดขาด ในหนังสือพิมพ์สยามรัฐเมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ข้อมูลเกี่ยวกับคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ที่ ๓ เด็ดขาดจึงเผยแพร่ต่อสาธารณชนให้เป็นที่ทราบ โดยทั่วกันครั้งแรกอย่างรวดเร็วในวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ การตรวจสอบในสารบบข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ที่ ๓ แล้ว ในวันที่ เจ้าหนี้ยื่นฟ้องลูกหนี้ที่ ๓ เป็นคดีแพ่ง กรณีจึงน่าจะเชื่อได้ว่าในขณะที่เจ้าหนี้ยื่นฟ้องลูกหนี้ที่ ๓ เป็นคดีแพ่ง เจ้าหนี้ยังไม่ทราบว่าศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ที่ ๓ เด็ดขาด ดังนั้น เมื่อการที่ เจ้าหนี้ยื่นฟ้องลูกหนี้ที่ ๓ เป็นคดีแพ่งเป็นการใช้สิทธิโดยสุจริตตามข้อมูลที่สามารถตรวจสอบได้ ณ ขณะนั้น ทั้งหากเจ้าหนี้ไม่สามารถฟ้องเป็นคดีแพ่งคดีนี้ สิทธิเรียกร้องของเจ้าหนี้ก็จะขาดอายุความ และไม่มีช่องทางอื่นใดที่จะเยียวยาแก่เจ้าหนี้รายนี้ได้ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ย่อมถือได้ว่าการฟ้องดังกล่าวเป็นเหตุให้อายุความสะดุดหยุดลงตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๙๓/๑๔ (๒) แล้ว เจ้าหนี้ยื่น คำขอรับชำระหนี้จึงยังไม่ขาดอายุความ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๓๕/๒๕๖๖)

แผนกคดีล้มละลายในศาลฎีกา

เมษายน ๒๕๖๗